

41

ที่.....
 เลขรับ..... ๑๑๕/๒๕๕๓
 วันที่..... ๒๓ พฤษภาคม
 เวลา..... ๑๕.๒๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร
 ถนนอุทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓

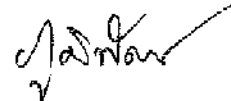
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ร่างพระราชบัญญัติ
 ๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
 ๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

๑.

ผู้เสนอ

(นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

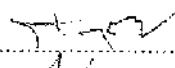
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๓๔๔ ✓

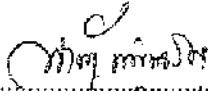
ที่ประชุมคณะกรรมาธิการ
 ๑๑๕/๒ ๒๕๕๓
 ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓

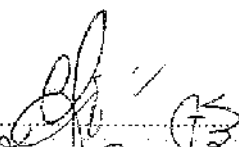
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒
 วันที่ ๒๕ ๒๕๕๓
 วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๕.๒๕ น.

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 เลขที่ ๓๑๖ ๒๕๕๓
 วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๖.๑๐ น.
 ส่งต่อกลุ่มงาน พรรคภูมิใจไทย สภาผู้แทนราษฎร

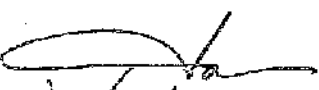
ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันกรรมการทรรณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

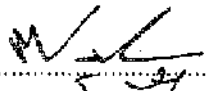
๒.
.....
(นายณัฐวัฒน์ จันทิรมณี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 106 ✓

๓.
.....
(นายสุวิทย์ พงษ์เกษม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 223 ✓

๔.
.....
(นายสุวิทย์ พงษ์เกษม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 300 ✓

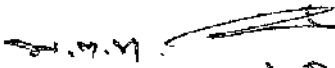
๕.
.....
(นายอนุชา นาคาศัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 342 ✓

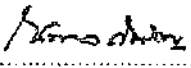
๖.
.....
(นายอนุชา นาคาศัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 169 ✓

๗.
.....
(นายอนุชา นาคาศัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 378 ✓

๘.
.....
(นายอนุชา นาคาศัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 477 ✓

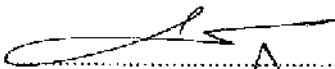
๙.
.....
(นายอนุชา นาคาศัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 80 ✓

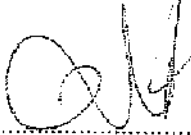
๑๐.
.....
(นายอนุชา นาคาศัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 198 ✓

๑๑.
.....
(นายอนุชา นาคาศัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค.....
หมายเลขประจำตัวสมาชิก..... 471 ✓

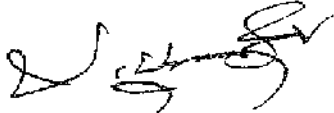
ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

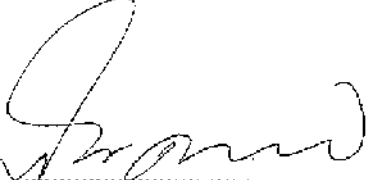
๑๒.
(มีลลิกา วัชรพันธ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ไทยพัฒนา
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๐๐๒ ✓

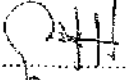
๑๓.
(หญิงวิมล ธรรมรัตน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค สส
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๒๘๘ ✓

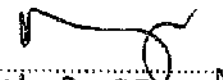
๑๔.
(พินิจ ธานี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค สส
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๙๙๙ ✓

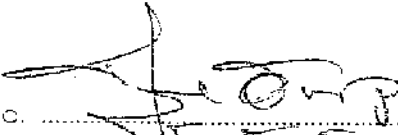
๑๕.
(ชัชวาลย์ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค สส
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๔๔๕ ✓

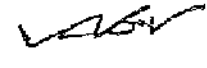
๑๖.
(ศุภรณรงค์ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค สส
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๘๙ ✓

๑๗.
(ดร. อรุณรัตน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค สส
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๒๗ ✓

๑๘.
(สุวรรณี วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค สส
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๑๑๑ ✓

๑๙.
(เชษฐาภรณ์ สันติสุข)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พป.
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๐๐๗ ✓

๒๐.
(พญ. อรุณรัตน์ วัฒนวิทย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค สส
หมายเลขประจำตัวสมาชิก ๒๗๖ ✓

๒๑.
พญ. อรุณรัตน์ วัฒนวิทย์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค พป. (๓๘)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พ.ศ.

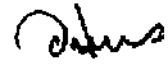
หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันในกระแสโลกาภิวัตน์เป็นที่ยอมรับโดยสากลและโดยหลักคุณธรรมว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตและเป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่จะต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิตามธรรมชาติของสัตว์และได้รับการดูแลมิให้ถูกกระทำการทารุณกรรม หรือมีการฆ่าสัตว์โดยไม่จำเป็น ดังนั้นเจ้าของและผู้เลี้ยงสัตว์ควรต้องจัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ให้เหมาะสมตามชนิดและประเภทสัตว์ ส่วนสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของจะต้องได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกทารุณกรรมเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันมีการนำสัตว์มาเลี้ยง เพื่อการค้า การแสดง การใช้แรงงาน สัตว์ เป็นต้น การประกอบกิจการดังกล่าวต้องคำนึงถึง การจัดสวัสดิภาพและการป้องกันมิให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน ที่อาจเกิดแก่สัตว์ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การใช้แรงงานสัตว์ในการประกอบกิจการ และการทำให้สัตว์ตายอย่างสงบด้วย ซึ่งอาจกระทบต่อจารีตประเพณีและศีลธรรม อันดีของสังคมไทยและชื่อเสียงของประเทศ รวมถึงการค้าระหว่างประเทศ ประกอบกับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พ.ศ.

จำนวน

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)
นายกรัฐมนตรี
๖๖ เมษายน ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยป้องกันทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันทารุณกรรมและการ
จัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“สัตว์” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตที่มีกระดูกสันหลังที่มีไข่มนุษย์ ยกเว้น สัตว์ที่เลี้ยงและใช้เพื่อ
งานทางวิทยาศาสตร์ ตามกฎหมายว่าด้วยงานนั้น

“การทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน ความ
เจ็บปวด สุขภาพหรืออาจมีผลถึงแก่ชีวิต

“ความทุกข์ทรมาน” หมายความว่า ผลของการกระทำใด ๆ ที่กระทำต่อร่างกายหรือจิตใจสัตว์
หรือสัตว์ทดลอง เป็นผลให้สัตว์ได้รับความเครียด ความเจ็บปวด ความกลัว ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

“การจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงหรือการจัดการให้สัตว์ให้มีความเป็นอยู่ใน
สภาวะที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่ดี ไม่เครียด มีที่อยู่อาศัย อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอต่อความ
ต้องการ

“การฆ่า” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อให้สัตว์ตาย
“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครองในกรณีสัตว์ที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของให้หมายความ
รวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ดูแลด้วย

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้
ในกรณีที่มีนิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาตให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินกิจการด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบปฏิบัติ กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการ เรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการ
จัดสวัสดิภาพสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย
หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวง
พาณิชย์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงคมนาคม
หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหนึ่งคน เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
หรือผู้แทน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์
หรือผู้แทน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและให้อธิบดีกรม
ปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการตามจำนวนที่อธิบดีเห็นสมควร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพ
สัตว์ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการจัดสวัสดิภาพสัตว์และการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์
- (๒) กำหนดนโยบายและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์และการป้องกันการทารุณ
กรรมสัตว์ รวมถึงการประชาสัมพันธ์
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติตามให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) พิจารณาคำร้องอุทธรณ์ การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์
- (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ให้คณะกรรมการชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามมาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีมีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน เว้นแต่ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่เกินเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งแทนเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีคณะกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน การวินิจฉัยชี้ขาดในที่ ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใด ห้ามมิให้กรรมการ ผู้นั้น ลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๑ ในกรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การป้องกันการทุจริตกรรมสิทธิ์

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ ค่อสัตว์ อันเป็นการทุจริตกรรมสิทธิ์

มาตรา ๑๓ การกระทำได้ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทุจริตกรรมสิทธิ์

(๑) การเขียน ทูบตี ฟัน แหวง เหว ลวก หรือกระทำการอื่นใด ซึ่งมีผลทำให้สัตว์ เจ็บปวด หรือพิการ ในลักษณะที่ได้รับทุกข์ทรมาน หรือตาย

(๒) ใช้สัตว์ทำงานจนเกินสมควรหรือใช้ทำงาน อันไม่สมควรแก่ประเภทและสภาพของสัตว์ โดยเฉพาะเมื่อสัตว์นั้นเจ็บป่วย ขรา ส่อนอายุ ใกล้คลอด หรือพิการ

(๓) ใช้ยาหรือสารอันตรายต่อสัตว์ โดยประสงค์จะให้สัตว์ได้รับอันตรายหรือความทุกข์ทรมาน

(๔) ใช้พาหนะที่ไม่เหมาะสมแก่การขนส่งหรือเคลื่อนย้ายสัตว์ ทำให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย

(๕) เลี้ยงหรือกักขังสัตว์ในที่คับแคบ ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย

(๖) นำสัตว์ที่เป็นอริกันไว้ในที่เดียวกัน

(๗) พรวนแม่และลูกสัตว์ที่ยังไม่หย่านม เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

(๘) ทอดทิ้งสัตว์เพื่อให้พ้นภาระ

(๙) ทำให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ทรมาน หรือตายจากการ อดอยากขาดอาหาร น้ำหรือการ

พักผ่อน

(๑๐) เจ้าของสัตว์ไม่ดูแลรักษาเมื่อสัตว์เจ็บป่วย

(๑๑) ใช้ยาพิษหรือสารพิษเพื่อให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมานหรือตาย

(๑๒) กระทำการใด ๆ ให้สัตว์ต้องเสียรูปหรือพิการ โดยไม่จำเป็น

(๑๓) การนำสัตว์มาต่อสู้หรือปะทะง่าแข้งกัน โดยไม่ได้รับอนุญาต

(๑๔) กระทำหรือฆ่าสัตว์หรือทำร้ายสัตว์ โดยลบลูกโทษ

(๑๕) ให้นอนการสัตว์เป็นเวลานานเกินความจำเป็นหรือด้วยเครื่องพันธนาการที่ไม่เหมาะสม

(๑๖) ใช้สัตว์เลือดอุ่นที่ยังมีชีวิตอยู่เป็นเหยื่อหรือเป็นอาหารสัตว์อื่น

(๑๗) บริโภคสัตว์ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่

(๑๘) สั่งวาสา หรือใช้สัตว์ประกอบบารมี

บทบัญญัติในวรรคแรก ไม่รวมถึงการกระทำดังต่อไปนี้

(๑) การตัด หู หาง ขน เขี้ยว เล็บ และการตอนสัตว์การทำให้เครื่องหมายที่ตัวสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) การฆ่าหรือการทำลายสัตว์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๓) การเลี้ยงและการใช้สัตว์ทดลองตามที่คณะกรรมการสัตว์ทดลองกำหนด

หมวด ๓

การจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๑๔ เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้สัตว์มีสวัสดิภาพ ตามชนิด ประเภท ลักษณะ และอายุของสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ การดำเนินการดังต่อไปนี้ ผู้ดำเนินการต้องจัดสวัสดิภาพสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑) การเลี้ยงสัตว์

(๒) การฝึกและใช้สัตว์

(๓) การขนส่งสัตว์

(๔) การควบคุมและกักขังสัตว์

(๕) การฆ่าสัตว์

- (๖) การนำสัตว์มาให้เป็นรางวัล
 (๗) การใช้สัตว์เพื่อการแสดงหรือโฆษณา
 (๘) การอย่างอื่นตามความเหมาะสมแก่สัตว์ ตามชนิด ประเภท ลักษณะ และอายุของสัตว์นั้น ๆ

หมวด ๕
 การฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การฆ่าสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหารในครอบครัว
- (๒) การฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์
- (๓) การฆ่าสัตว์เพื่อควบคุมโรคระบาด ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- (๔) การฆ่าสัตว์เมื่อสัตว์แพทย์ได้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาแล้วว่าสัตว์ป่วย พิการ หรือบาดเจ็บ ไม่สามารถเยียวยา หรือรักษาให้มีชีวิตอยู่รอดโดยปราศจากความทุกข์ทรมานต่อไปได้
- (๕) การฆ่าสัตว์ตามความเชื่อทางศาสนา โดยมีใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจกรรมนั้น
- (๖) การฆ่าสัตว์ตามคำสั่งศาล
- (๗) การฆ่าสัตว์การทำลายสัตว์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
- (๘) การฆ่าสัตว์วินาศกรรมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การฆ่าสัตว์ต้องกระทำให้สัตว์ตายอย่างสงบ รวดเร็ว เจ็บปวดน้อยที่สุด และต้องไม่กระทำในที่สาธารณะ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕
 ใบอนุญาตประกอบกิจการ

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งขัดต่อจารีตประเพณีและวัฒนธรรมของชาติ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ตามมาตรา ๒๐ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ มีดังต่อไปนี้

- (๑) การค้าสัตว์
- (๒) การสืบสายพันธุ์ การพัฒนาสายพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์
- (๓) การฝึกสัตว์
- (๔) การแสดงและการประกวดสัตว์
- (๕) การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์
- (๖) การกีฬา และการแข่งขัน

- (๗) การเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๘) การขนส่งสัตว์
- (๙) ใบอนุญาตประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๒๐ ทุกฉบับ ให้ใช้ได้สามปี นับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖
การขอและการออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ การพิจารณาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะต้องดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในหกสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขออนุญาต และถ้ามิได้แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอและต้องออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอนั้น เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น ใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ขอตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตได้

มาตรา ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ต้องขออนุญาตต่อผู้อนุญาต การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อได้รับคำขออนุญาตให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณา และออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วน

ในกรณีมีเหตุจำเป็นผู้อนุญาตไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ขยายเวลาไว้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ การออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาต จะต้องทำให้เสร็จภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดที่ถูกต้องและครบถ้วน

การต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่อใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๗
การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการพาณิชย์ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินร้อยยี่สิบวัน

เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกพักใบอนุญาตมาแล้วกระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี ให้ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกพักใช้หรือเพิกถอน หรือระหว่างรอการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวโดยให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบดูแลสัตว์ แต่ไม่อนุญาตให้จ่ายโอนกิจการหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายให้สัตว์ ที่เกี่ยวข้องอยู่ในความดูแลของผู้ที่เหมาะสมเป็นการชั่วคราว โดยให้ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๒๙ ผู้รับใบอนุญาต อาจอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๘
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อ ว่าหากล่าช้าอาจมีการขี้ข้ายหรือทำลายหลักฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายในการเข้าตรวจค้นสถานที่ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือเรียกรับตรวจค้นยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อ

(๑) ตรวจสอบเหตุการฉ้อโกงกรรมสิทธิ์ ตามที่ได้รับแจ้งหรือมีเหตุอันควรเชื่อเพื่อความจำเป็น กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึด หรืออายัดสัตว์หรือซากของสัตว์ที่สงสัยว่าถูกฆ่า หรือถูกทารุณ รามถึงอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเอกสารสงสัยว่าเกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบหรือเก็บเป็นหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

(๓) นำสัตว์ที่ได้รับบาดเจ็บไปตรวจรักษาโดยไม่ชักช้า หรือสั่งการให้ทำลายสัตว์นั้นเพื่อไม่ให้ต้องทุกข์ทรมาน โดยให้สัตวแพทย์ดำเนินการ

มาตรา ๓๒ เมื่อได้รับแจ้งและมีเหตุอันควรหรือมีหลักฐานให้เชื่อว่า สวัสดิภาพสัตว์กำลังอยู่ในอันตรายเร่งด่วนหรือไม่ปรากฏว่ามีเจ้าของอยู่ในสถานที่ พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปในสถานที่เพื่อทำการช่วยสัตว์นั้นได้

มาตรา ๓๓ เมื่อมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพบสัตว์ใดอยู่ในสภาพที่ทุกข์ทรมาน จรกรรมป่วยหรือบาดเจ็บสาหัส และสัตวแพทย์เห็นว่าการให้สัตว์มีชีวิตรอดอยู่ต่อไปเป็นการทารุณ พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถให้สัตวแพทย์ฆ่าสัตว์ได้ โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าของ และให้บันทึกรายละเอียดไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้บัตรประจำตัวให้เก็บไว้ตามแบบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าของสถานที่และยานพาหนะหรือผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคแรก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกการตรวจสอบสถานที่ หรือยานพาหนะไว้เป็นหลักฐาน

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดกระทำการทารุณกรรมสัตว์ ตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่จัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ถูกกระทำผิด ซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ดำเนินการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๘๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

.....
.....

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์

(๑) การค้าสัตว์	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๒) การสืบสายพันธุ์ การพัฒนาสายพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(๓) การฝึกสัตว์	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๔) การแสดงและการประกวดสัตว์	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๕) การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
(๖) การกีฬา และการแข่งขัน	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๗) การเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่ออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๘) การขนส่งสัตว์	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

๒. ใบแทนใบอนุญาต

ฉบับละ ๕๐๐ บาท

๓. การต่อใบอนุญาตแต่ละครั้งเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์แต่ละฉบับ

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. สอดสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

เนื่องจากปัจจุบันในกระแสโลกาภิวัตน์เป็นที่ยอมรับโดยสากลและโดยหลักคุณธรรมว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตและเป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่จะต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิตามธรรมชาติของสัตว์และได้รับการดูแลมิให้ถูกกระทำการทารุณกรรม หรือมีการล่าสัตว์โดยไม่จำเป็น ดังนั้นเจ้าของและผู้เลี้ยงสัตว์ควรต้องจัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ให้เหมาะสมตามชนิดและประเภทสัตว์ ผู้เลี้ยงสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของจะต้องได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกทารุณกรรมเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันมีการนำสัตว์มาเลี้ยง เพื่อการค้า การแสดง การใช้แรงงาน สัตว์ เป็นต้น การประกอบกิจการดังกล่าวต้องคำนึงถึง การจัดสวัสดิภาพและการป้องกันมิให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน ที่อาจเกิดแก่สัตว์ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การใช้แรงงานสัตว์ในการประกอบกิจการ และการทำให้สัตว์ตายอย่างสงบด้วย ซึ่งอาจกระทบต่อจารีตประเพณีและศีลธรรมอันดีของสังคมไทยและชื่อเสียงของประเทศ รวมถึงการค้าระหว่างประเทศ ประกอบกับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. แบ่งเป็น ๙ หมวด มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ และวันที่มีผลใช้บังคับ (คำปรารภ มาตรา ๑ และ ๒)

๒.๒ กำหนดให้มีคำนิยาม "สัตว์" "การทารุณกรรม" "ความทุกข์ทรมาน" "การจัดสวัสดิภาพสัตว์" "การล่า" "เจ้าของ" "ผู้รับใบอนุญาต" "ผู้อนุญาต" "อธิบดี" "คณะกรรมการ" "พนักงานเจ้าหน้าที่" "รัฐมนตรี" (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๔ หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ (ร่างมาตรา ๕ ถึงร่างมาตรา ๑๑)

กำหนดให้มีคณะกรรมการ เรียกว่า "คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์" อำนวยการขึ้นที่กองคณะกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ เสนอแนะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์และการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ กำหนดนโยบายและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดแนวทางการปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์และการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ รวมถึงการ

ประชาสัมพันธุ์ กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ พิจารณาคำร้องอุทธรณ์ การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ รวมถึงปฏิบัติการอื่น ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการ การพ้นจาก ตำแหน่ง การประชุม และองค์ประชุมของคณะกรรมการ ทั้งนี้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

๒.๕ หมวด ๒ การป้องกันการทำรุนแรงสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อสัตว์ อันเป็นการทำรุนแรงสัตว์ และกำหนดการกระทำ ที่ถือว่าเป็นการทำรุนแรงสัตว์

๒.๖ หมวด ๓ การจัดสวัสดิภาพสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๑๕)

กำหนดให้เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้สัตว์มีสวัสดิภาพ ตามชนิด ประเภท ลักษณะ และอายุของ สัตว์ และผู้ดำเนินการต้องจัดสวัสดิภาพสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ กำหนด

๒.๗ หมวด ๔ การฆ่าสัตว์ (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ ยกเว้นกรณี การฆ่าสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหารในครอบครัว การฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ การฆ่าสัตว์เพื่อควบคุมโรคระบาด ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ การฆ่าสัตว์เมื่อสัตว์แพทยได้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาแล้วว่าสัตว์ ป่วย พิการ หรือบาดเจ็บ ไม่สามารถเยียวยา หรือรักษาให้มีชีวิตอยู่รอดโดยปราศจากความทุกข์ทรมาน ต่อไปได้ การฆ่าสัตว์ตามความเชื่อทางศาสนา โดยมีใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจกรรมนี้ การฆ่าสัตว์ตาม คำสั่งศาล การฆ่าสัตว์การทำสายสัตว์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการเฝ้า การฆ่าสัตว์ในกรณี อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้การฆ่าสัตว์ต้องกระทำให้สัตว์ตายอย่างสงบ รวดเร็ว เจ็บปวด น้อยที่สุด และต้องไม่กระทำในสาธารณะ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๘ หมวด ๕ ใบอนุญาตประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๑๘ ถึงร่างมาตรา ๒๒)

กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งขัดต่อจารีตประเพณีและวัฒนธรรม ของชาติ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อีกทั้งกำหนดให้ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตแล้วแต่กรณี โดยให้ใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ มีดังต่อไปนี้ การค้าสัตว์ การสืบสายพันธุ์ การพัฒนาสายพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์ การฝึกสัตว์ การแสดงและการประกวดสัตว์ การโฆษณาหรือประชาสัมพันธุ์ การ กีฬา และการแข่งขัน การเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขนส่งสัตว์ใบอนุญาตประเภท อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กำหนดระยะเวลาของใบอนุญาต ทั้งนี้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๙ หมวด ๖ การขอและการออกใบอนุญาต (มาตรา ๒๓ ถึงร่างมาตรา ๒๗)

กำหนดให้การพิจารณาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะต้องดำเนินการพิจารณา และแจ้งผลการพิจารณา คำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในหกสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขออนุญาต และถ้ามิได้ แจ้งผลการพิจารณา คำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตาม คำขอและต้องออกใบอนุญาตให้แก่มูลี่ยื่นคำขอนั้น เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดข้อยกเว้น อนุญาตไว้เป็น อย่างอื่น ใบอนุญาตหรือบัตรรับรองที่ขอตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้รับคำขอต่อยอายุ ใบอนุญาตแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตได้ และกำหนดให้ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ต้องขออนุญาตต่อผู้อนุญาต การขออนุญาตและ

การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๑๐ หมวด ๗ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๒๙)

กำหนดให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยสี่สิบวัน เมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดให้ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกพักใบอนุญาตมาแล้วกระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี

กำหนดให้การมีใบอนุญาตถูกพักใช้หรือเพิกถอน หรือระหว่างรอการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวโดยให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบดูแลสัตว์ แต่เมื่ออนุญาตให้ช่วยโอนกิจการหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายให้สัตว์ ที่เกี่ยวข้องอยู่ในความดูแลของผู้ที่เหมาะสมเป็นการชั่วคราว โดยให้ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต อาจอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

๒.๑๑ หมวด ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๐ ถึงร่างมาตรา ๓๕)

กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากล่าช้าอาจมีการยักย้ายหรือทำลายหลักฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายในการเข้าตรวจค้นสถานที่ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือเรียกตรวจค้นยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบเหตุการณ์การอุทธรณ์สัตว์ ตามที่ได้รับแจ้งหรือเมื่อมีเหตุอันควรให้เชื่อว่ามีกรกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ยึด หรืออายัดสัตว์หรือซากของสัตว์ที่สงสัยว่าถูกฆ่า หรือถูกทารุณ รวมถึงอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเอกสารสงสัยว่าเกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบหรือเก็บเป็นหลักฐานที่เกี่ยวกับการทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา นำสัตว์ที่ได้รับบาดเจ็บไปตรวจรักษาโดยไม่มีค่าใช้จ่าย หรือสั่งการให้ทำลายสัตว์นั้นเพื่อให้ต้องพินาศ โดยให้สัตวแพทย์ดำเนินการ

กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปในสถานที่เพื่อทำการช่วยเหลือสัตว์นั้นได้ เมื่อได้รับแจ้งและมีเหตุอันควรหรือมีหลักฐานให้เชื่อว่า สวัสดิภาพสัตว์กำลังอยู่ในอันตรายเร่งด่วนหรือไม่ปรากฏว่ามีเจ้าของอยู่ในสถานที่

๒.๑๒ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๓๖ ถึงร่างมาตรา ๔๒)

กำหนดฐานความผิดและอัตราโทษปรับและจำคุกในความผิดฐานกระทำการทารุณกรรมสัตว์ ฝ่าฝืนไม่จัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด รวมถึงฝ่าฝืนกฎกระทรวง และกำหนดให้การกระทำผิด ซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ดำเนินการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า มิได้มีส่วนใน การกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดี หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี มีอำนาจเปรียบเทียบได้ หากผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแล้วให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน